

**Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien.
I. C. Praestantissimi Volumen ...**

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo
Vltimarvm Volvntatvm, Svccessionvm, & Legitimationum materias
distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm XLVII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96520](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96520)

Aut est ex legis dispositione necessaria, debitum verò est voluntarium ex contractu, tunc nunquā fit com pē satio, sed legatū dotis ex parte patris fuit necessariū d.l. fin. cum siml. debitū verò, quod auus adimpleuit, dotē pro nepte promittendo ex contractu, fuit volū tarium, ex quo sumus in casu, quo auus neptē dota re nō cogebatur, cū prius à patrē illi de dotē fuisset p uisum, igitur nō est locus cōpensationi, sed vtrūq; di cetur debitū. ¶ Ex qbus infertur, q Serenissima Re gina Maria legatum ab heredibus petere poterit, nō obstante inter illos cōuentione facta, qā est res inter alios acta, quæ alteri nocere nō debet iuribus vulgari bus: Dotē verò autem consequi poterit ex bonis in instrumento dotali obligatis, q, & qualia sint, instru mentorū verba demonstrant. At si alia opinio, q lo cus sit compensationi, verior esset, tunc absq; dubio Serenissima Regina vltra dotem à patrē legatam id, quod plus esset i dotē aui, petere posset: Et ab hac opi nione nullus antiquorum, & recentium videtur rece dere, vt in d.l. si cum dotem § si pater, & in d.l. in quar tam, & clarius habetur per Ale. in l. huiusmodi §. cū pater colu. 2. de lega. j. Sed quia loquuntur, quando il le, qui secundo dotaui, cogente necessitate teneba tur, vt quando pater legasset, deinde dotasset, idcirco secus erit dicendū in occurrenti casu, in quo & si pa ter dotare cogetur, non tamē auus, cū pater diues esset, & iam de dotē puidisset, vt sapius dictum fuit: Et hac ratione à prima opinione recedendū esse nō vi detur. ¶ Quo verò ad bona Serenissimæ Regine Ma rie tam à Rege Vladislao, quā à Serenissimo Ludo uico eius filio pro dotalitio donata, quousq; vixerit, iuris clari esse videtur, præcipuē illa ad secunda vo ta non trāsente, bona sic donata ad ipsam Reginā spectare, & q ipsa dotem suā præcipuam haberet, vt i §. sed hac in auth. de nupt. l. foemine C. de secun. nupt. & huiusmodi donatio non est propriē propter nu ptias, sed aliter de ea iudicatur, tum qā donatio pro pter nuptias consuetudine sublata est, vt inquit gl. in auth. æqualitas. C. de pactis conuen. tū ē quia huius modi donationes consueuē sunt Reginis Hungariæ fieri p cōtradote, & dotalitio, vt bonis donatis pos sint, quousq; vixerint, quodcunq; frui, & facit id, qd voluit Pau. de Cast. in cōsi. 345. in j. lib. incip. Circa bona maximē in 3. col. Et hac interpretatio faciēda est in huiusmodi donatione à tam magnis principi bus facta, q latissimē est interpretāda c. cū dilecti de donatio. & d.l. sancimus §. exceptis cum siml. dedu ctis. Vterius propter temporis breuitatem non infi stam, ac etiam quia super his ab alijs clarissimis Con sultoribus plenius dictum fuit, quorum opinioni, & sententiæ ego quoque adhæreo. Laus Deo.

S U M M A R I U M.

- 1 Dos iam data mulieri non potest reuocari, neq; illi præiudicari absq; mulieris consensu etiam ab eo, qui dotem dedit.
- 2 Præiudicare mihi absq; consensu meo non potest is, cuius promissione, & facto aliquid est mihi acquisitum, maxime ex contra ctu stipulationis, vel alio, in quo penitentia locus non sit, etiā ante, quam ius sit mihi perfectē acquisitum.
- 3 Dotis fauore etiam in contractibus innominatis, in quibus aliā est penitentia locus, non potest quem penitere ad præiudicium illius etiam terij, cui ius erat acquisitum.
- 4 Heres non potest reuocare, neq; penitere ad præiudicium illius, cui ex facto defuncti esset ius acquisitum, etiam si defunctus potuisset reuocare, & penitere.
- 5 Legatum si fiat filia ex causa dotis de eadem re, quam pater illi etiam ex causa dotis inter viuos dedit, pro matrimonio tam cō tracto valet, & vtrunq; debetur, & quomodo.
- 6 Et multo magis valet legatum ex causa dotis factum de re di uersa à prima.

ut a dicitur ibi Cum. si pater hoc modo si-
luerit, lego filia meum illos centum ducatos, quos
pro dote tempore matrimonij contracti, fi-
nos centum ducatos consequi poterit. Hanc can-
conclusionem sequitur Bart. in l. huiusmodi. §.
poterit. ff. de leg. i. dicens, qd si pater primo pro do-
tem aliquam dederit, deinde in testamento illam ca-
tem pro dote legauerit, videtur pater voluisse du-
que in casu nostro factum ipsi Marię nepri de ca-
pote illi prius in dote inter viuos data fuerat, va-
poterit astimationem, hoc est libras mille
illa illa petia terra sibi datam, & traditam, qd
voluisse duplicare videtur: Ita in terminis co-
Bar. in d. huiusmodi, & sequuntur omnes nul-
d. si repante in d. §. cum pater, & in d. l. cum pa-
ter filiz. Quando vero pater primo pro dote
dedit, deinde vna rem ipsi filia, deinde aliam rem
dedit, in pro dote legasset, tunc absq; dubio
ipsi filia debetur, vt voluit Bar. in d. l. huius-
modi. pater, & i. doct. omnes Pau. Imo. Alex.
Bar. & ceteri Aretin. etiam in l. Gallus. §. qui
de liber. & posthum. Ex quo sequitur, qd
dedit res diuersas pro dote fuit legata, vltra re-
m, pater pro dote inter viuos habuit, poterit etiā
habere rem, quam sibi legauit: ita colligi-
t ex v. Bartol. in d. §. cum pater, ex quibus co-
cludo, rem data firmā, clara, & indubitabilis re-
spondet, quod tertium dubium respondeo, qd
legatus mulieribus, videlicet filiabus Addæ
domini, & Dominice, solum facta censetur
quantitatem, & summam, & sic in genere,
non in specie, non enim dicitur legata species
bonorum certa, sed quod species in materia no-
ta legitur capitur iuxta tradita in l. legato ge-
neri de leg. i. per glo. nam fuit legata summa,
non autem petia terra, quæ solum pro
omnibus legatis fuit ipsis mulieribus expresse, &
obligata, & hypothecata, vt in codicillis
dicitur ibi, volens quod ipsa petia terra sit obliga-
ta hypotheca prædictis mulieribus pro dicta qua-
ritate denariorum, vt supra, relictorum. Ex quibus ver-
bano constat denarios fuisse relictos, atq; legatos
petiam terræ, item cum codicillis voluerit,
petiam terræ esse obligatam & hypothecatam pro di-
catis legatis ipsis mulieribus, sequitur, quod pe-
tia terra non fuit mulieribus legata, quia rei legatæ sta-
tus moris testatoris dominium transfertur in
heredem la Tiro. ff. de furtis cū simil. & re propria
vel hypotheca non consistit. l. neque pignus
de reg. iuris, iunctis no. per Bartol. in l. i. ff.
de acq. rei. Et prodest hæc hypotheca in casu nostro,
quod non fuit facta, ipse mulieres solum generalē,
non specialem hypothecam habuissent, vt in l. j. §.
de leg. i. scriben. C. communia de lega. Bartol.
in d. §. de leg. i. Sed habent specialem etiam hypo-
thecam expressa testatoris prouisione: magisque
aliquando specialem habere, quam generalē
dicunt: Et hoc modo sunt declaranda verba
fieri in dictis legatis ibi, quas eas voluit habere
petia terra posita & c. nam debent intelligi
hypothecam tantum, vt colligitur etiam ex ijs,
quod dicit testator vltimo loco in illa clausula
prædicta, volens quod prædicta petia terra, vt su-
pra, per quam clausulam in fine positam om-
nia declarantur argumen. l. si seruus plurium
de acq. rei. scriptura, ibique Bart. ff. de lega. i. cum
§. Quid tunc importet dispositio, seu lega-
tum in codicillis, in quo dicitur, item voluit, quod
Petrus filius dicti Marci dederit, & sol-

uerit prædictas quantitates denariorum præfatis mu-
lieribus, dicta petia terra posita & c. sit liberè, & expe-
ditè ipsius Petri? Concludo dictam petiam terre fuisse
se legatam, & relictam Petro sub conditione, si dictas
quantitates pecunię mulieribus ipsis soluerit: Nam ex
his verbis positus in codicillis, item voluit, qd dicta pe-
tia terra sit Petri, inducitur legatum, verbū enim vo-
lo, mando, lego, omneque aliud verbum aptum im-
portare testatoris legare volentis voluntatem legatū
importat. l. omne verbum. C. communia de lega. hoc
idem, qd iure legati Petrus habeat dictam petiam ter-
ræ, innuit dictio illa repetitiua item, quæ iuncta verbo
voluit reperit, qd ex titulo legati habeat per ea, quæ no-
tat Bar. in l. in repetendis ff. de lega. 3. Et dum in dicta
dispositione dicitur liberè, & expeditè, voluit inferre
qd absq; onere alicuius hypothecæ illa petia terra acq-
ratur Petro, facta per eum solutione de dictis quanti-
tatibus pecuniarum. Et quod illa petia terra dicatur
legata sub conditione, si soluerit & c. patet ex illis ver-
bis habetibus tractū, & euerū futuro, videlicet qd quo-
tiescunq; Petrus filius dederit, & soluerit & c. per no-
p Bar. in l. i. ff. de cod. & dem. vbi examinat, per que ver-
ba legatum sub conditione fieri dicatur. ¶ Quid autē
Petro ex tali legato sibi facto debeatur, tunc concludo
breuiter, qd ex quo testator, seu codicillans legauit il-
lam petiam terræ, quæ erat aliena, & non ipsius testa-
toris, quoniam per assignationem ab eo factam de di-
cta petia terra Rosæ eius filia ex cā dotis, & pro ma-
trimonio contracto, dicta petia terra effecta fuit Ro-
sæ, & sui mariti, nam dominium rei dotalis datæ a pa-
tre in filiam eiusque maritum transit. l. doce. C. de rei
vendicatione l. in rebus cum similib. cum no. C. de iu-
re dot. propterea legatum factum Petro de dicta pe-
tia terre in se valet, siue Marcus codicillans sciuerit il-
lam esse alienam, siue suā esse crediderit, ex quo lega-
tū factū fuit Petro filio, & sic coniuncta personæ per-
tex. in l. cum alienam C. de leg. & in §. nō solum Insti-
co. & ipse Petrus cum effectu non potest habere, &
consequi rem ipsam, sed debet petere, vt heredes Mar-
ci pro parte, qua sunt heredes, iusto precio dictam pe-
tiam terræ redimant, sibi que præstent, Vel si non pos-
sint illam redimere, tunc heredes tenentur solum
ad soluendam precium, & astimationem eius pro he-
reditariis portionibus ipsi Petro, non autem ad rem
illam præcisè d. §. non solum. l. non dubium ff. de le-
gat. 3. & no. in d. l. cum alienam. Et hæc est veritas.
Laus Deo.

SUMMARY.

1. Dictio vna cum posita inter personas, vel res in aliqua dispositio-
ne aequè principaliter coniungit.
2. Claves plures eiusdem domus in eadem serua haberi debent, quam
plures sunt socij eiusdem domus, & habitationis, vt quilibet
possit per se aperire, & claudere.
3. Claves possessionis, seu dominij pro eundo, & redeundo quæ sint,
& quomodo differant à clauibus ad custodiam.
4. Claves domus ad custodiam quæ sint, & apud quem stare debeant
& num. 13.
5. Legatarius habitationis domus potest in ea secum liberè inquil-
num bonestum recipere.
6. Claves in re sua quilibet habere, & retinere potest pro eundo, re-
deundo, aperiendo, atque claudendo.
7. Naturaliter possidet ille, cui vsus domus, vel alterius rei debet,
nec potest in hac naturali possessione a proprietario molestari.
8. Possessionem quis per claves ingreditur, & retinet.
9. Proprietarius in præiudicium vsuarij non potest rem etiā in me-
liorem statum mutare.
10. Legatum habitationis dicitur esse legatum alimentorum, seu par-
tis iuris.